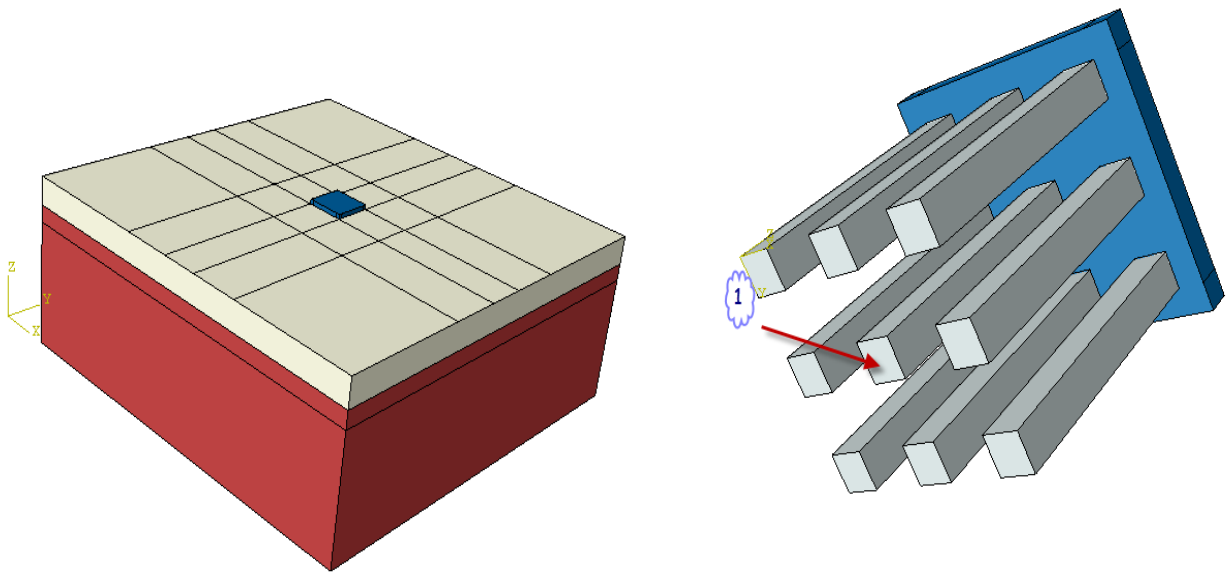

بررسی رفتار مکانیکی ستون‌های سنگی معمولی و مسلح شده با ژئوسینتتیک

(مطالعه موردی: پی مخازن گازی پارس جنوبی)

زمستان ۱۳۹۷

گردآورنده: محب اله آگاه ناو

هم یاد بگیریم، هم یاد بدهیم.

www.Madya.ir

www.Madya.ir

خلاصه

با توجه به عدم وجود خاک با ظرفیت باربری مناسب، ضرورت اصلاح خاک برای ساخت پروژه های عظیم به امری اجتناب ناپذیر تبدیل شده است. از بین روش های متداول اصلاح خاک، ستون سنگی معمولی و مسلح شده با ژئوسنتتیک، با توجه به سازگاری با محیط زیست و عملکرد مناسب، از شناخته شده ترین روش های اصلاح خاک می باشند. در این مقاله با استفاده از نرم افزار ABAQUS رفتار مکانیکی ستون سنگی معمولی و مسلح با استفاده از پارامترهای ژئوتکنیکی منطقه پارس جنوبی مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج نشان داد که ستون سنگی باعث کاهش نشست شده و ژئوسنتتیک ها این اثرات مثبت را بیشتر می کنند. مطالعات پارامتریک نشان داد که اثرات گروه در طراحی ستون سنگی باید در نظر گرفته شود. با استفاده از مطالعه پارامتریک تأثیر پارامترهای فاصله بین ستونی، طول و قطر روی کاهش نشست ها و شکم دادگی ستون سنگی در حالت های مختلف مورد بررسی قرار گرفت.

کلمات کلیدی: ستون سنگی، مسلح سازی، ژئوسنتتیک، پارس جنوبی، ABAQUS

۱. مقدمه

طول رودخانه ها و سواحل دریاها، با خاک های نرم پوشیده شده است. به علت مقاومت برشی اندک و تراکم پذیری بالا، ساخت و ساز روی خاک های نرم طبیعی خطرناک می باشد و برای دستیابی به شرایط مطلوب، باید خاک تا ظرفیت باربری مورد نظر بهبود یابد. روش های مختلف برای این کار وجود دارد. از بین همه روش ها، ستون سنگی یک روش موثر، اقتصادی و سازگار با محیط زیست برای اصلاح چنین خاک ها می باشد. این روش در واقع توسعه یافته روش تراکم لرزه ای هستند که برای خاک های چسبنده در اواسط سال ۱۹۳۰ در آلمان مورد استفاده قرار می گرفت. در طی ۳۰ سال گذشته، اهمیت ستون سنگی برای مسلح کردن خاک های چسبنده برای پی ها، عموماً شناخته شده است. تکنیک ستون سنگی عمدتاً در اروپا توسعه یافته است، اما هم اکنون کاربرد آن در اکثر مناطق دنیا گسترده شده است و برای اکثر خاکریزها و ساخت جاده ها به وفور مورد استفاده قرار می گیرد. زیرا در بین روش های مختلف بهبود خاک های نرم، این روش از مؤثرترین و کم هزینه ترین تکنیک های بهبود این نوع خاک ها می باشد و دارای تأثیر بسیار مطلوبی در افزایش ظرفیت باربری، کاهش نشست سازه قرار گرفته روی پی، و با کوتاه کردن مسیر زهکشی باعث سرعت بخشیدن به نشست های تحکیمی می شوند.

ستون سنگی ظرفیت باربری خود را از مقاومت فشاری مقاوم زمین که در مقابل شکم دادگی در طول ستون سنگی به وجود می آید، بدست می آورد و به مقاومت برشی خاک پیرامون آن بستگی دارد. برای اینکه این مقاومت به وجود آید، باید ستون سنگی منبسط گردد. در خاک های با مقاومت برشی خیلی کم مقاومت فشاری زمین برای تامین ظرفیت باربری ستون سنگی کافی نیست. به منظور جلوگیری از گسیخته شدن ستون سنگی بخاطر شکم دادگی، حلقه های ژئوسنتتیک برای محصور کردن ستون های سنگی مورد استفاده قرار می گیرد که در برابر تغییرات بیولوژیکی و تخریب های شیمیایی بسیار مقاوم هستند.

بر خلاف پی های با ستون سنگی معمولی، ستون های ماسه ای یا شنی روکش شده با ژئوسنتتیک می توانند به عنوان روشی برای بهبود خاک های بسیار نرم بکار برده می شوند. اگر در یک خاک نرم ستون سنگی معمولی محصور نشده بکار رود، فشار افقی وارد بر یک ستون سنگی برابر با فشار وارد از طرف ستون سنگی به خاک می باشد با کاربرد ستون سنگی روکش شده، فشار وارد از سوی ستون سنگی به خاک نرم کاهش می یابد، زیرا قفسه ژئوسنتتیک که محیط ستون سنگی را در بر گرفته است دارای اثرات تکیه گاهی شعاعی می باشد.

۲. نگاهی به کارهای انجام شده

(Sharma et al. 2004) با انجام آزمایش هایی گزارش کردند که ژئوگرید به طور چشمگیری ظرفیت باربری ستون سنگی را افزایش می دهد و همچنین این نوع مسلح سازی باعث کاهش قابل ملاحظه ای در عمق و همچنین قطر شکم دادگی ستون سنگی می شود [1]. (Gneil and Bouazza, 2009). با مطالعات آزمایشگاهی به این نتیجه رسیدند که کاربرد ژئوگرید و محصور کردن ستون سنگی با استفاده از این تکنیک به مقدار زیادی سختی ستون سنگی را افزایش داده و تغییرشکل نسبی را کاهش می دهد. برای ستون سنگی با پوشش کامل در گروه ستون سنگی، کرنش یا تغییر شکل نسبی تا ۸۰٪ کاهش را نشان می دهد [2]. مطالعات آزمایشگاهی (Malarvizhi and Ilamparuthi 2004)، نشان داد که حلقه های ژئوگرید، ظرفیت باربری ستون های سنگی چه شناور و چه با تکیه گاه انتهایی را افزایش می دهند. ظرفیت باربری نهایی در حالت ستون سنگی محصور شده با ژئوگرید و ستون سنگی معمولی که در لایه رسی قرار داده می شود، ۳ و ۲ برابر بیشتر از حالتی است که ستون سنگی بکار گرفته نمی شود [3]. (Murugesan and Rajagopal 2006)، تست های را برای بررسی اثر سختی حلقه ژئوسنتتیک، عمق حلقه و همچنین قطر ستون سنگی

روی عملکرد ستون سنگی، انجام دادند. نتایج نشان داد که حلقه ژئوسنتتیک سختی ستون سنگی را افزایش می دهد و اثرات مثبت محصور کردن با افزایش قطر ستون سنگی کاهش می یابد، و این که ژئوسنتتیک در قسمتی یا طولی که احتمال شکم دادگی وجود دارد، باید قرار داده شود [4].

Murugesan and Rajagopal (2009)، هم یک سری تست های آزمایشگاهی را برای مطالعه رفتار ستون های سنگی مسلح شده با ژئوسنتتیک در حالت تکی و گروهی، انجام دادند. نتایج حاصل از این آزمایش ها نشان داد که حلقه های ژئوسنتتیک سختی ستون سنگی را افزایش می دهند. مشخص شد که نیروی کششی حلقه از شکم دادگی ستون تبعیت می کند، و بیشترین مقدار این نیرو جایی بود که بالاترین کرنش حلقه اتفاق افتاد و در بخش بالایی ستون سنگی بود و همچنین این نیرو با افزایش عمق کاهش می یافت [5]. Gniel and Bouazza (2008)، بر اساس تست های کوچک مقیاس نتایج نشان دادند که کرنش عمودی با افزایش درصد طول محصور کردنی کاهش می یابد [6].

Lee and Yoo (2011)، با تست های مقیاس واقعی نشان دادند که محصور کردن ستون سنگی تا چه حدی می تواند باعث کاهش تغییر مکان افقی گردد و همچنین محصور کردن ستون سنگی با ژئوسنتتیک ضمن اینکه ظرفیت باربری را افزایش می دهد، باعث جلوگیری از شکست های ناگهانی ناشی از شکم دادگی نیز می شود، شکم دادگی به مقدار زیادی کاهش پیدا می کند، و همچنین قفسه ژئوگرید، مانع نفوذ خاک نرم به داخل مصالح ستون سنگی می شود [7].

۳. آنالیز المان محدود

۱،۳ شرح مطالعه موردی و پارامترهای ژئوتکنیکی

در اینجا خلاصه ای از مطالعات ژئوتکنیک کل سایت فاز ۱۲ پارس جنوبی ارائه می گردد. مطابق پلان جانمایی، ۴ مخزن فولادی با قطر ۷۸ متر و ارتفاع ۲۲ متر می باشد و در حالت خالی ۲۰۰۰ تن وزن دارد، حجم این مخازن ۱۰۰۰۰۰ متر مکعب است. مخزن مورد بررسی، مخزن شماره ۳ (شکل ۱) می باشد. بستر مخزن شماره ۳ عمدتاً سنگ مارن است. به دلیل اینکه بار پی مستقیم یا غیر مستقیم به سنگ بستر مارنی می رسد در نتیجه این پی ها توانایی باربری کمی را دارا هستند و ممکن است نشست های موضعی یا کلی رخ دهد و این نشست های آسیب های جدی به مخزن وارد آورند. در نظر گرفتن گزارش های موجود و گمانه های شناسایی موجود لایه بندی خاک را می توان به دو لایه عمده تقسیم نمود. لایه اول به ضخامت ۵ متر که از خاک ریزدانه

تشکیل شده است و لایه دوم حاکی با مشخصات رس سخت و مارن به طول ۳۵ متر می باشد. جهت مشخص نمودن پارامترهای مقاومتی و مورد نظر طراحی، با استفاده از نمونه های دست خورده و دست نخورده آزمایش های آزمایشگاهی و صحرایی انجام گردید و نتایج در جدول ۱ با در نظر گرفتن نتایج آزمایش ها خلاصه شده است.

شکل ۱- موقعیت مخزن شماره سه

جدول ۱- مشخصات پارامترهای لایه های خاک

مشخصات	واحد	لایه اول (۵ متر)	لایه دوم (۳۵ متر)
وزن مخصوص طبیعی خاک	(kN/m ³)	۱۷	۱۹
مدول الاستیسیته	(kPa)	۱۰۰۰۰	۱۴۰۰۰
نسبت پواسون	-	۰/۴۰	۰/۳۵
چسبندگی	(kPa)	۴۰	۳۲
زاویه اصطکاک	(درجه)	۷	۲۶
شاخص فشردگی	-	۰/۰۹	۰/۱۱۴
شاخص تورم	-	۰/۰۱	۰/۰۱۶

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای آموزش های آنلاین مادی محفوظ می باشد. هر گونه کپی برداری و بازنشر این اثر "با ذکر منبع" بلامانع است.

خاک زیر مخزن شماره ۳، خاکی ضعیف است مقدار تنش وارده بر خاک بیش از ۲/۱ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع (بار مخزن در حالت پر) می باشد. حال اگر عمق پی را یک متر و پی را از نوع گسترده انتخاب کنیم، با توجه به تنش وارده مقدار نشست در مرکز مخزن حدوداً ۲۱ سانتیمتر به دست می آید که از مقدار نشست مجاز (که بین ۱۲ تا ۱۶ سانتی متر می باشد) برای این مخزن بیشتر می باشد. مشخصات ستون سنگی هم در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲- مشخصات ستون سنگی

وزن مخصوص (kN/m^3)	چسبندگی (kPa)	مدول الاستیسیته (MPa)	نسبت پواسون	زاویه اصطکاک (درجه)	زاویه اتساع (درجه)
۲۲	۰	۱۰۰	۰/۳	۴۰	۱۰

۲,۳ معرفی نرم افزار ABAQUS و مدل های رفتاری

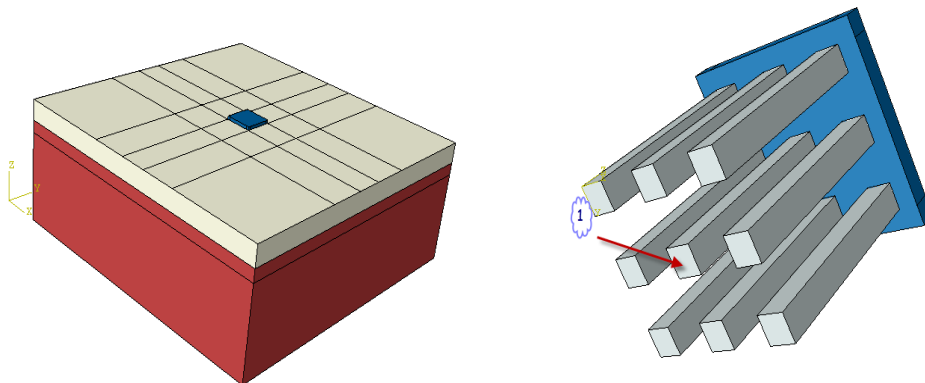
نرم افزار مورد استفاده در اینجا، ABAQUS6.11-1 می باشد. این نرم افزار کاربرد وسیعی در مدل سازی های عددی در بسیاری از رشته ها، از جمله در مهندسی ژئوتکنیک می باشد. مدل های رفتاری خاک با آخرین اصلاحات در این نرم افزار گنجانده شده است. مدل های رفتاری موهر-کلمب، دراگر پراگر اصلاح شده (کپ)، دراگر-پراگر توسعه یافته و مدل کم کلی از مهم ترین مدل های رفتاری پلاستیک خاک در این نرم افزار دارند. در اینجا برای

مدل سازی خاک و ستون سنگی از مدل های رفتاری دراگر پراگر اصلاح شده (کپ) برای خاک و دراگر-پراگر توسعه یافته برای ستون سنگی استفاده می شود. رفتار دال بتنی روی مجموعه خاک و ستون سنگی، به صورت الاستیک با مدول الاستیسیته 30000 MPa در نظر گرفته می شود.

۳,۳ مدل هندسی المان محدود

با توجه به ابعاد مخزن، که استوانه ای با قاعده ۷۸ متر. ارتفاع ۲۲ متر می باشد، اگر برای مدل سازی ستون های سنگی دایره ای به قطر ۱ متر، از آرایش دایره ای و هم محور با فاصله مرکز به مرکز ۲/۵ متر استفاده گردد، در

مجموع ۸۱۷ عدد ستون مورد نیاز است، که در جهت ساده سازی کردن حل مسئله، تنها ۹ عدد ستون سنگی مربعی برای مدل سازی انتخاب می گردد. مدل عددی در شکل ۲ نشان داده شده است. برای بررسی رفتار ستون سنگی، ستون مرکزی (ستون شماره ۱ در شکل ۲)، مورد بررسی قرار می گیرد. ابعاد المان خاک مکعبی با قاعده ۸۰ متر در ۸۰ متر و ارتفاع ۳۰ متر با توجه به مطالعه حساسیت سنجی انتخاب گردید.

شکل ۲- مدل عددی توده خاک، ستون سنگی، و دال بتنی

۴.۳ مدل سازی

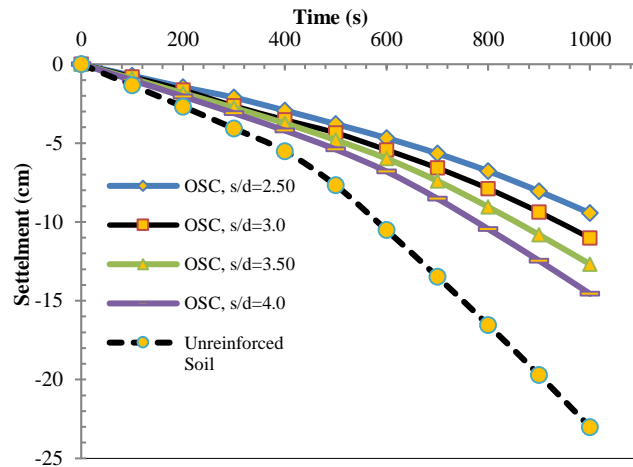
در مدل سازی نهایی، شرایط مرزی و معرفی اندرکنش بین المان های سه بعدی از اهمیت خاصی برخوردار می باشد. شرایط مرزی در اینجا به این ترتیب خواهد بود که کف توده خاک در سه جهت و سطوح قائم در جهت عمود بر سطح بسته می شوند. بار به صورت فشاری و تنها به دال بتنی اعمال می شود. شرایط اولیه تنش با توجه به هندسه و مبدا مختصات تعریف می گردد. ضریب فشار جانبی ۱ منظور خواهد شد، این مساله باید در شرایط مدل سازی ۳ بعدی ستون سنگی برای تعریف تنش های اولیه رعایت گردد. اندرکنش بین ستون سنگی و خاک، ستون سنگی ژئوسنتتیک، و خاک ژئوسنتتیک به صورت اصطکاکی در نظر گرفته می شود و همچنین دال بتنی در تماس با مجموعه شمع و خاک بوده و لازم بذکر است در حالت ستون سنگی معمولی اندرکنش نیازی به تعریف ندارد زیرا کاهش مقاومت بین سطح خاک و ستون سنگی اتفاق نمی افتد. برای مش بندی از المان های هشت گره ای مکعبی بدون انتگرال گیری کاهش یافته برای ستون سنگی، خاک و سرشمع، و برای ژئوسنتتیک از المانهای غشایی بدون انتگرال گیری کاهش یافته استفاده می شود.

۴. مطالعه پارامتریک

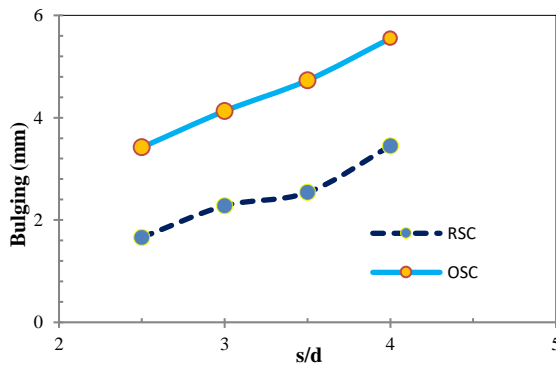
در همه مراحل مدل سازی و مطالعه پارامتریک، بجای استفاده از ستون های سنگی دایره ای (که در عمل مورد استفاده قرار می گیرند)، به علت تعدد مدلها و دشواریهای مدلسازی ستونهای دایره ای در نرم افزار ABAQUS، از ستون های مربعی معادل استفاده شده است. هر جا که به قطر اشاره می شود، منظور قطر معادل ستون سنگی دایره ای می باشد.

۱،۴ حالت اول: تأثیر فاصله

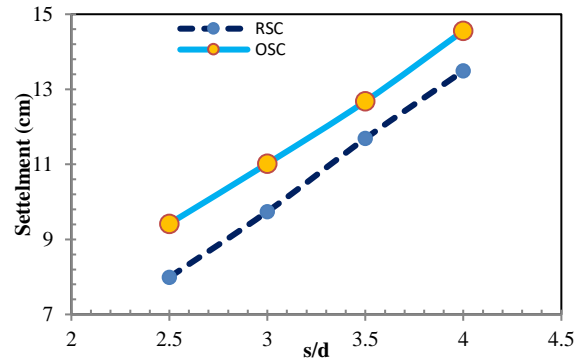
در هر دو حالت ستون سنگی معمولی (Ordinary Stone Column, OSC) و مسلح (Reinforced Stone Column, RSC)، فواصل بین ستون های سنگی از ۲/۵ متر تا ۴ متر تغییر داده شد. در این حالات طول همه ستون ها برابر ۸ متر و به شکل مربعی با طول ضلع ۱ متر (معادل یک ستون دایره ای به قطر ۱/۱۳ متر) انتخاب شد. نتایج نشان داد که با مسلح کردن خاک نرم نشست بسیار کم می شود (شکل ۳). روکش کردن ستون سنگی، سختی ستون سنگی افزایش یافته، ستون قادر به تحمل شدت تنش بیشتری می باشد و شکم دادگی و نشست ستون سنگی نسبت به حالت ستون سنگی محصور نشده، کمتر می شود. در شکل ۴ هم تغییرات مقادیر حداکثر نشست ستون سنگی در حالت ستون سنگی مسلح و معمولی را نشان می دهد. در شکل ۵، مقایسه مقادیر حداکثر شکم دادگی بر حسب نسبت فاصله به قطر نشان داده شده است. با افزایش فاصله بین ستون ها، به علت کاهش اثرات برهم کنش بین ستون ها و همچنین افزایش سهم باربری ستون، شکم دادگی و نشست ستون سنگی زیاد می شود. در ستون سنگی مسلح محل حداکثر شکم دادگی در عمق کمتری نسبت به ستون سنگی معمولی قرار می گیرد.

شکل ۳- نشست خاک مسلح نشده و مسلح شده با ستون سنگی

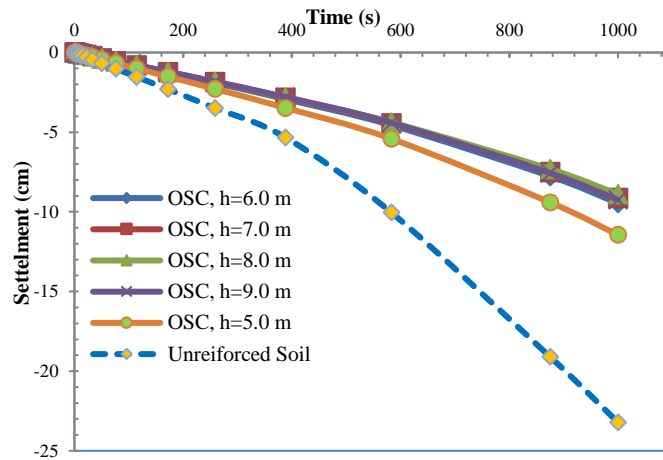
شکل ۵- حداکثر شکم دادگی ستون سنگی معمولی و مسلح

شکل ۴- مقادیر حداکثر نشست ستون سنگی معمولی و مسلح

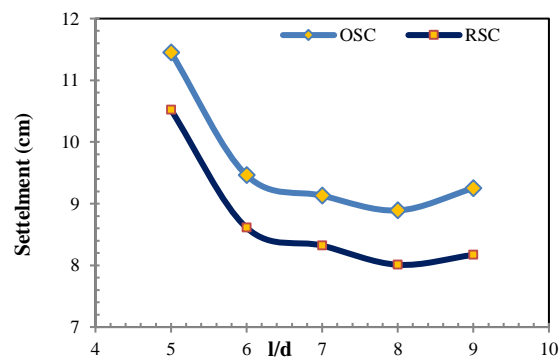
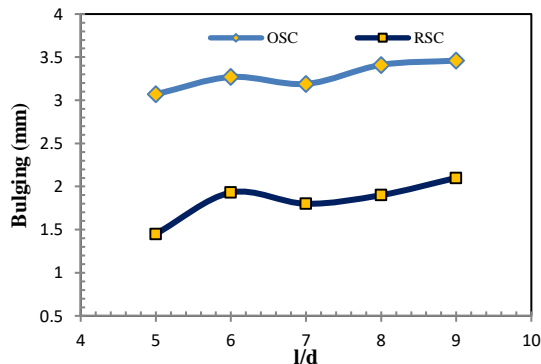
۲,۴ حالت دوم: تاثیر طول

در این حالت، ستون سنگی قطر ۱ متر با طول های ۵ تا ۹ متر برای بررسی اثرات طول در هر دو حالت ستون سنگی معمولی و مسلح مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با اجرای ستون سنگی در خاک، سختی مجموعه خاک و ستون سنگی، نسبت به حالت نبود ستون، بسیار افزایش می یابد و نتیجه این مسأله، کاهش قابل توجه نشست می باشد. با مقایسه رفتار ستون سنگی با ستون سنگی معمولی، ملاحظه می شود که نشست و شکم دادگی در حالت محصور شده با ژئوسینتتیک کمتری می شوند. برای هر دو حالت ستون معمولی و مسلح، در طول های بین ۶ تا ۹ متر، دامنه تغییرات نشست و شکم دادگی ستون سنگی کمتر می شود و می توان گفت که در بازه طولی بین ۶ متر و ۹ متر عملاً تغییر قابل ملاحظه ای در نشست و شکم دادگی ستون سنگی دیده نمی شود. شکل ۵ که مقایسه نشست خاک نرم کف مخزن و همچنین خاک نرم مسلح شده با ستون سنگی معمولی می باشد، نشان دهنده همین واقعیت می باشد.

شکل ۶- نشست ستون سنگی معمولی و خاک غیر مسلح حالت طول های مختلف

شکل ۷ نشان دهنده تغییرات حداکثر نشست ستون سنگی بر حسب نسبت طول به قطر ستون سنگی می باشد و شکل ۸ نیز تغییرات شکم دادگی را نشان می دهد که هر دو مقدار شکم دادگی و نشست در بازه طولی ۶ تا ۹ متر، دارای دامنه تغییرات کمتری می باشند.

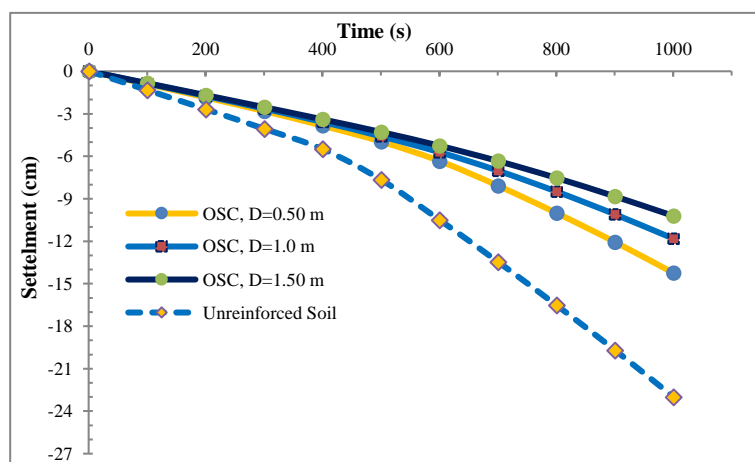
شکل ۷- تغییرات نشست ستون سنگی معمولی و مسلح شکل ۸- تغییرات شکم دادگی ستون سنگی معمولی و مسلح

جدول ۳: مقادیر نشست ستون سنگی در حالت مسلح و معمولی برای طول های مختلف

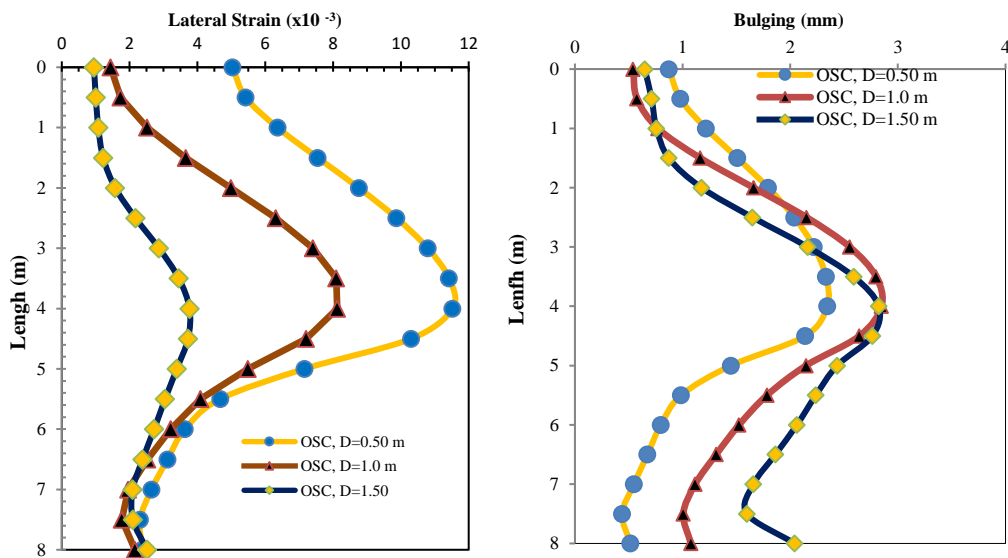
l (m)	OSC, Settlement (cm)	RSC, Settlement (cm)
۵	۱۱/۴۵	۱۰/۵۲
۶	۹/۴۶	۸/۶۱
۷	۹/۱۳	۸/۳۲
۸	۸/۸۹	۸/۰۱
۹	۹/۲۵	۸/۱۷

۳,۴ حالت سوم: تأثیر قطر

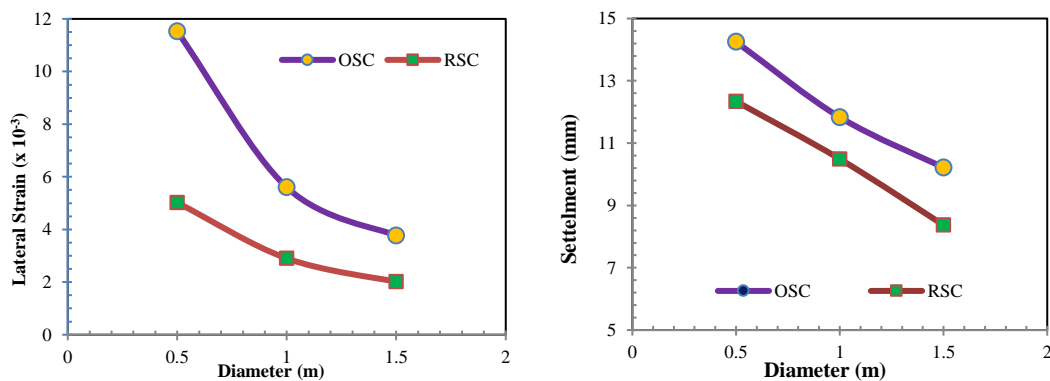
در اینجا طول ستون سنگی ۸ متر و فاصله مرکز به مرکز $2/5$ متر می باشد، طول ضلع ستون سنگی مربعی $0/5$ متر (معادل ستون دایره ای به قطر حدود ۵۷ سانتی متر)، ۱ متر (معادل ستون دایره ای به قطر حدود ۱۱۳ سانتی متر)، و $1/5$ متر (معادل ستون دایره ای به قطر حدود ۱۷۰ سانتی متر)، می باشد. مطابق انتظار مقادیر نشست به مقدار زیادی کم می شود (شکل ۹). در حالت تغییر قطر، معیار مناسب برای بررسی تأثیر عملکرد افقی ژئوسینتتیک روی ستون سنگی، کرنش جانبی است [10]. زیرا قطرها با هم برابر نیست، بطوریکه ستون سنگی با قطر $0/5$ متر با وجود اینکه نسبت به ستون با قطر ۱ متر و $1/5$ متر، دارای مقدار شکم دادگی کمتری است، اما کرنش جانبی بیشتری دارد. شکل ۱۰ شکم دادگی، و شکل ۱۱، نشان دهنده کرنش جانبی می باشند. شکل ۱۲ مقایسه مقادیر حداکثر نشست ستون سنگی معمولی و مسلح را نشان می دهد. مطابق شکل ۱۳، تأثیر محصور شدگی در ستون های سنگی با قطر کمتر بیشتر از ستون های با قطر بزرگ تر می باشد. از طرفی ستون سنگی با قطر $0/5$ متر دارای درصد جایگزینی حدود $4/1$ ، ۱ متر حدود $14/1$ ، $1/5$ متر حدود $27/1$ می باشد. با افزایش قطر ستون سنگی نسبت جایگزینی بیشتر می شود، مطابق شکل ۹ نشست کاهش می یابد و کاهش کارایی محصور شدگی، به نحوی با افزایش نسبت جایگزینی جبران می شود. شکم دادگی ستون سنگی که به گسیختگی آن منجر می شود در قسمت بالایی ستون سنگی و بین فاصله ۳ تا ۴ برابر قطر ستون سنگی اتفاق می افتد.

شکل ۹- نشست خاک مسلح با ستون سنگی و خاک مسلح نشده

شکل ۱۰- شکم دادگی ستون سنگی معمولی با قطرهای مختلف شکل ۱۱- کرنش جانبی ستون سنگی معمولی با قطرهای مختلف

شکل ۱۳- تغییرات کرنش جانبی ستون مسلح و معمولی

شکل ۱۲- نشست ستون سنگی مسلح و معمولی

در جدول ۴ مقایسه مقدار کرنش جانبی برای حالت تغییر قطر ستون سنگی ارائه شده است. با افزایش قطر ستون سنگی، تغییر مکان جانبی (شکم دادگی) افزایش می یابد، اما کرنش جانبی کمتر میگردد. بر اساس این جدول، تغییرات کرنش جانبی در ستون سنگی مسلح، کمتر از ستون سنگی معمولی می باشد. این مساله نشانگر آن است که مسلح سازی تا چه حد میتواند از کرنش جانبی ستون سنگی ممانعت به عمل آورد.

جدول ۴: مقادیر کرنش جانبی ستون سنگی مرکزی در حالت مسلح و معمولی با قطرهای مختلف

کاهش کرنش جانبی (%)	کرنش جانبی ستون سنگی مسلح	کرنش جانبی ستون سنگی معمولی	قطر (متر)
۵۶/۵	$5/0.15 \times 10^{-3}$	$11/52 \times 10^{-3}$	۰/۵
۴۸/۲	$2/9 \times 10^{-3}$	$5/6 \times 10^{-3}$	۱
۴۶/۶	$2/0.15 \times 10^{-3}$	$3/77 \times 10^{-3}$	۱/۵

نتیجه گیری:

۱. نتایج نشان داد که با مسلح کردن ستون سنگی، سختی ستون سنگی افزایش یافته، ستون قادر به تحمل شدت تنش بیشتری می باشد و ظرفیت باربری آن افزایش می یابد.
۲. شکم دادگی و نشست ستون سنگی مسلح نسبت به حالت ستون سنگی محصور نشده، کمتر می شود.
۳. در حالت تغییر فاصله بین ستون های سنگی، مقدار حداکثر شکم دادگی در عمق ۳/۵ متری ستون سنگی رخ می دهد و با افزایش فاصله بین ستون ها، به علت کاهش اثرات برهم کنش بین ستون ها و همچنین افزایش سهم باربری ستون، شکم دادگی و نشست زیاد می شود. در این حالت در واقع نسبت جایگزینی با افزایش فاصله بین ستون ها؛ کمتر می گردد.
۴. طول بهینه برای ستون سنگی ۶ برابر قطر آن می باشد.
۵. در حالت تغییر قطر ستون سنگی، مقادیر نشست و کرنش جانبی ستون سنگی مسلح، کمتر از حالت ستون سنگی معمولی می باشد. نکته قابل توجه در اینجا این است که تأثیر محصور شدگی در ستون های سنگی با قطر کمتر بیشتر از ستون های با قطر بزرگ تر می باشد و برای ستون سنگی مسلح، با افزایش قطر ستون سنگی، کارایی ژئوسنتتیک کمتر می شود، ولی از آنجایی که نسبت جایگزینی زیاد می شود، کاهش کارایی روکش ژئوسنتتیک جبران می شود.
۶. با افزایش قطر ستون سنگی، نسبت جایگزینی بیشتر می شود، در نتیجه نشست ستون سنگی کاهش می یابد.

۶. منابع

1. Sharma, R.S., Kumar, B.P. and Nagendra, G., 2004, "Compressive load response of granular piles reinforced with geogrids", Canadian Geotechnical Journal 41, No. 1, pp 187-192.
2. Gniel, J. and Bouazza, A. (2009), "Improvement of Soft Soils Using Geogrid Encased Stone Columns, Geotxtiles and Geomembranes", pp 167-175.
3. Malarvizhi, S. N., and Ilamparuthi, K., 2004, "Load versus settlement of clay-bed stabilized with stone and reinforced stone columns. Proceeding of the 3rd Asian Regional Conference on Geosynthetics, GEOASIA", Seoul, Korea, pp 322-329.
4. Murugesan,, S. and Rajagopal, K. (2006), " Geosynthetic Encased Stone Columns: Numerical evaluation, Geotextiles and Geomembranes", pp 349-358.
5. Murugesan, S. and Rajagopal, K., (2009), " Investigations on the behavior of geosyntheticencased stone columns", Proc. of the 17th ICSMGE, Egypt.
6. Gniel J. and Bouazza A. (2009), "improvement of soft soils using geogrid encased stone columns, Geotextiles and Geomembranes", pp 167–175.
7. Lee, D.Y. and Yoo, C. (2011), "Behaviour of load carrying capacity for geogrid encased stone columns using field tests" Proceedings of the 15th European Conference on Soil Mechanics and Geotechnical Engineering, IOS Press, pp 1001-1006

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای آموزش‌های آنلاین مادی محفوظ می‌باشد.

هر گونه کپی برداری و بازنشر این اثر "با ذکر منبع" بلامانع است.